

Nr 186.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret; given Stockholms slott den 9 mars 1945.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret.

GUSTAF.

Thorwald Bergquist.

F ö r s l a g

till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret.

Härigenom förordnas, dels att lagen den 24 mars 1942 om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret, vilken enligt lag den 31 mars 1944 (nr 135) gäller till och med den 30 juni 1945, i nedan intagna delar skall erhålla ändrad lydelse på sätt i det följande angives, dels ock att förstnämnda lag i sålunda ändrat skick skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1946.

(Gällande lydelse)

1 §.

Nybyggnad må ej utan tillstånd företagas i närheten av befästning eller flygfält, om genom byggnaden sådan anläggnings användning för rikets försvar försvåras eller eljest avsevärt men åsamkas försvaret. Vad nu sagts om nybyggnad skall ock gälla väsentlig om- eller tillbyggnad.

Har beslut meddelats om anläggande eller utvidgning av befästning eller flygfält eller kan avsevärt men uppstå genom bebyggelse i närheten av militär anläggning av annat slag, äger länsstyrelsen förordna, att vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning.

2 §.

I ort, där byggnadsnämnd finnes, åligger nämnden att vid prövning av

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Nybyggnad må ej utan tillstånd företagas i närheten av befästning eller flygfält, om genom byggnaden sådan anläggnings användning för rikets försvar försvåras eller eljest avsevärt men åsamkas försvaret. Vad nu sagts om nybyggnad skall ock gälla väsentlig om- eller tillbyggnad *ävensom anordnande av virkes- eller annat varuupplag eller materialgård.*

Har beslut meddelats om anläggande eller utvidgning av befästning eller flygfält eller kan avsevärt men uppstå genom bebyggelse, *upplag eller materialgård* i närheten av militär anläggning av annat slag, äger länsstyrelsen förordna, att vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning.

2 §.

Vid prövning av fråga om byggnadslov skall byggnadsnämnd iaktta-

(Gällande lydelse)

fråga om byggnadslov iakttaga vad i 1 § stadgas eller av länsstyrelsen med stöd av samma paragraf föreskrivits.

För annan ort äger länsstyrelsen stadga, att nybyggnad eller väsentlig om- eller tillbyggnad, som ej utföres för försvarsväsendets räkning, ej må äga rum, med mindre länsstyrelsen på ansökan prövat, att hinder som avses i 1 § ej föreligger däremot. Ändå att sådan föreskrift ej meddelats för orten, skall länsstyrelsen på ansökan pröva, huruvida hinder föreligger.

4 §.

Om synnerliga skäl därtill äro, äger länsstyrelsen medgiva tillstånd till nybyggnad eller om- eller tillbyggnad, oaktat *den kan medföra* men som avses i 1 §. Underrättelse om meddelat tillstånd skall ofördröjligen tillställas myndighet som har att avgiva yttrande enligt 3 §.

Finner byggnadsnämnd vid prövning av fråga om byggnadslov, att synnerliga skäl därtill äro oaktat *byggnaden kan vålla men som nyss sagts*, skall nämnden överlämna handlingarna till länsstyrelsen för prövning, huruvida tillstånd må medgivas enligt första stycket. Sedan länsstyrelsens beslut vunnit laga kraft, skola handlingarna återställas till nämnden.

5 §.

Finnes på grund av denna lag tillstånd till nybyggnad eller om- eller

(Föreslagen lydelse)

ga vad i 1 § stadgas eller av länsstyrelsen med stöd av samma paragraf föreskrivits.

För ort, där byggnadsnämnd ej finnes, äger länsstyrelsen stadga, att nybyggnad eller väsentlig om- eller tillbyggnad, som ej utföres för försvarsväsendets räkning, ej må äga rum, med mindre länsstyrelsen på ansökan prövat, att hinder som avses i 1 § ej föreligger däremot. Ändå att sådan föreskrift ej meddelats för orten, skall länsstyrelsen på ansökan pröva, huruvida hinder föreligger.

Vad i andra stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning i fråga om anordnande av upplag eller materialgård i ort, där vad i stadsplanlagen är föreskrivet för stad ej gäller.

4 §.

Om synnerliga skäl därtill äro, äger länsstyrelsen medgiva tillstånd till nybyggnad eller om- eller tillbyggnad eller *anordnande av upplag eller materialgård*, oaktat *därav kan uppkomma* men som avses i 1 §. Underrättelse om meddelat tillstånd skall ofördröjligen tillställas myndighet som har att avgiva yttrande enligt 3 §.

Finner byggnadsnämnd vid prövning av fråga om byggnadslov, att synnerliga skäl därtill äro oaktat *men som nyss sagts kan uppkomma*, skall nämnden överlämna handlingarna till länsstyrelsen för prövning, huruvida tillstånd må medgivas enligt första stycket. Sedan länsstyrelsens beslut vunnit laga kraft, skola handlingarna återställas till nämnden.

5 §.

Finnes på grund av denna lag tillstånd till nybyggnad eller om- eller

(Gällande lydelse)

tillbyggnad icke kunna meddelas, och föranledes därav, att sökanden, under den tid hindret varar, får vidkännas kostnad utan motsvarande nytta av fastigheten eller att han går miste om avkastning å nedlagt kapital, vare han berättigad till skälig gottgörelse av kronan, om det intrång som åsamkats honom ej är att anse såsom ringa.

7 §.

Den som utan länsstyrelsens tillstånd uppför nybyggnad eller verkställer väsentlig om- eller tillbyggnad i ort, för vilken länsstyrelsen utfärdat föreskrift enligt 2 § andra stycket, straffes med dagsböter.

8 §.

Där byggnadsnämnd ej finnes, äge länsstyrelsen med avseende å tillämpningen av denna lag göra sig hörsammad genom förelägganden så ock förbjuda fortsättandet av påbörjat arbete, som står i uppenbar strid mot lagens bestämmelser, på sätt enligt vad särskilt är stadgat tillkommer byggnadsnämnd i stad i fråga om olovligen vidtagen åtgärd.

(Föreslagen lydelse)

tillbyggnad eller anordnande av upplag eller materialgård icke kunna meddelas, och föranledes därav, att sökanden, under den tid hindret varar, får vidkännas kostnad utan motsvarande nytta av fastigheten eller att han går miste om avkastning å nedlagt kapital, vare han berättigad till skälig gottgörelse av kronan, om det intrång som åsamkats honom ej är att anse såsom ringa.

7 §.

Den som i strid mot vad länsstyrelsen enligt 2 § andra eller tredje stycket stadgat uppför nybyggnad eller verkställer väsentlig om- eller tillbyggnad eller anordnar upplag eller materialgård, straffes med dagsböter.

8 §.

Där byggnadsnämnd ej finnes, äger länsstyrelsen med avseende å tillämpningen av denna lags bestämmelser om nybyggnad och om- eller tillbyggnad göra sig hörsammad genom förelägganden så ock förbjuda fortsättandet av påbörjat arbete, som står i uppenbar strid mot nämnda bestämmelser, på sätt enligt vad särskilt är stadgat tillkommer byggnadsnämnd i stad i fråga om olovligen vidtagen åtgärd. Med avseende å tillämpningen av lagens bestämmelser om anordnande av upplag eller materialgård i ort, där vad i stadsplanlagen är föreskrivet för stad ej gäller, äger länsstyrelsen enahanda befogenhet som nyss sagts och må länsstyrelsen tillika förordna om undanröjande av vad som olovligen utförts, på sätt enligt vad sär-

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

*skilt är stadgat tillkommer byggnads-
nämnd i stad.*

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad
uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med cheferna för försvars-, kommunikations- och finansdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bergquist, fråga om *fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret* samt anför därvid följande.

I 1 § lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret stadgas, att nybyggnad ej må utan tillstånd företagas i närheten av befästning eller flygfält, om genom byggnaden sådan anläggnings användning för rikets försvar försvåras eller eljest avsevärt men åsamkas försvaret. Vad sålunda stadgats om nybyggnad skall även gälla väsentlig om- eller tillbyggnad. Har beslut meddelats om anläggande eller utvidgning av befästning eller flygfält eller kan avsevärt men uppstå genom bebyggelse i närheten av militär anläggning av annat slag, äger länsstyrelsen förordna, att nu angivna bestämmelser skola äga motsvarande tillämpning.

Enligt 2 § i lagen åligger det i ort, där byggnadsnämnd finnes, nämnden att vid prövning av fråga om byggnadslov iakttaga vad i 1 § stadgas eller av länsstyrelsen med stöd av samma paragraf föreskrivits. För annan ort äger enligt andra stycket av 2 § länsstyrelsen stadga, att nybyggnad eller väsentlig om- eller tillbyggnad, som ej utföres för försvarsväsendets räkning, ej må äga rum, med mindre länsstyrelsen på ansökan prövat, att hinder som avses i 1 § ej föreligger däremot.

I 3 § föreskrives, att innan beslut meddelas med anledning av ansökan om byggnadslov eller tillstånd enligt 2 §, byggnadsnämnden eller länsstyrelsen skall, därest tvekan kan råda huruvida hinder som avses i 1 § föreligger, inhämta yttrande därom av myndighet, som Konungen bestämmer.

Enligt 4 § äger länsstyrelsen, om synnerliga skäl därtill äro, medgiva tillstånd till nybyggnad eller om- eller tillbyggnad, oaktat den kan medföra men som avses i 1 §. Underrättelse om meddelat tillstånd skall ofördröjligen tillställas myndighet som har att avgiva yttrande enligt 3 §. Finner byggnads-

nämnd vid prövning av fråga om byggnadslov, att synnerliga skäl därtill äro oakttat byggnaden kan vålla men som nyss sagts, skall nämnden överlämna handlingarna till länsstyrelsen för prövning, huruvida tillstånd må medgivas.

I lagen upptagas vidare bestämmelser om gottgörelse i vissa fall av kronan, därest tillstånd till nybyggnad eller om- eller tillbyggnad finnes icke kunna meddelas, samt om straff för överträdelse av lagens bestämmelser m. m.

Lagen, som ursprungligen gällde till och med den 30 juni 1943, har erhållit förlängd giltighet till och med den 30 juni 1944 genom lag den 17 juni 1943 (nr 394) samt till och med den 30 juni 1945 genom lag den 31 mars 1944 (nr 135).

Bestämmelser angående tillämpning av lagen ha meddelats genom kungörelse den 24 mars 1942 (nr 171), ändrad genom kungörelse den 29 oktober 1943 (nr 757). Genom dessa bestämmelser ålades länsstyrelserna att skyndsamt i samråd med chefen för försvarsstaben taga i övervägande för vilka områden förordnande borde meddelas enligt 2 § andra stycket i lagen. Yttrande som avses i 3 § av lagen skall inhämtas från chefen för försvarsstaben eller annan militär myndighet som denne bestämmer. Chefen för försvarsstaben eller, efter uppdrag av honom, annan militär myndighet skall vidare på framställning av byggnadsnämnd, i den mån så kan ske, lämna upplysningar angående områden, beträffande vilka yttrande bör inhämtas från militär myndighet innan ansökan om byggnadslov prövas, så ock de uppgifter som eljest lämpligen kunna meddelas till ledning för byggnadsnämndens prövning.

I propositionen nr 121 till 1944 års riksdag angående fortsatt giltighet av 1942 års lag har redogjorts för vissa från försvarsstaben inhämtade upplysningar om den dittillsvarande tillämpningen av lagen. Därvid har bland annat lämnats uppgift för varje län om antalet kommuner eller delar av kommuner, beträffande vilka chefen för försvarsstaben begärt förordnande av länsstyrelsen jämlikt 2 § andra stycket i lagen. Till denna redogörelse torde jag få hänvisa. Enligt vad jag inhämtat, har chefen för försvarsstaben under år 1944 hos länsstyrelserna begärt förbud beträffande ytterligare ett mindre antal kommuner. Inom försvarsstaben verkställes för närvarande en översyn beträffande de områden, för vilka byggnadsförbud med stöd av lagen utfärdats. Några omfattande förändringar torde dock, enligt vad som meddelats från försvarsstaben, icke vara att vänta.

Riksvärderingsnämnden har hittills behandlat fyra ansökningar om gottgörelse av allmänna medel på grund av intrång genom lagens bestämmelser. Ersättning har därvid tillerkänts sökanden i två fall.

I skrivelse den 30 januari 1945 har *överbefälhavaren* hemställt, att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga förslag om sådan ändring av lagen den 24 mars 1942, att med nybyggnad likställdes anordnande av virkes- eller annat varuupplag eller materialgårdar. Till stöd för denna hemställan har i skrivelsen anförts följande.

Genom bestämmelserna i lagen har skapats möjlighet att förhindra att utförda befästningsanläggningar, såväl permanenta som sådana, vilka avses att äga bestånd allenast under det pågående kriget, bliva helt eller delvis oanvändbara därigenom, att i deras närhet uppföras byggnader av ena eller andra slaget.

Under den tid av snart tre år, under vilken lagen och dess tillämpningskungörelse varit i kraft, har det också visat sig, att lagen i stort sett väl fyllt sitt ändamål såvitt angår de former av byggnadsverksamhet, varå den äger tillämpning, d. v. s. nybyggnad samt väsentlig om- och tillbyggnad.

Lagens inskränkning till att omfatta allenast sist omnämnda former av i 61 § byggnadsstadgan avsedd verksamhet har emellertid, enligt vad helt nyligen framkommit, medfört, att betydelsefulla befästningsanläggningar kunna göras värdelösa eller i varje fall bliva betydligt mer svår försvarade därigenom, att framför desamma eller eljest i deras närhet förläggas virkes- eller andra varuupplag eller inrättas materialgårdar.

Sålunda har i en kustomann användningen av därstädes anordnade synnerligen betydelsefulla hinderlinjer praktiskt taget omöjliggjorts genom uppläggandet av för export efter fredsslutet avsedda virkespartier. För en annan kustomann föreligger fara för ett liknande förhållande.

I det förstnämnda fallet läser bot för det inträffade icke stå att få på annat sätt än att man, med tillgripande av gällande rekvisions- eller beredskapsförfogandelagstiftning, söker återställa förhållandena sådana de voro, då ifrågasvarande befästningsanläggningar utfördes. Givet är att kronan härigenom åsamkas kostnader, vilka högst väsentligt överstiga dem, som hade uppstått därest virkesupplagen fallit under byggnadsförbudet i 1942 års lag och kronan sålunda haft att ersätta allenast markägaren för utebliven inkomst av markens uthyrning.

Det kan icke anses tillfredsställande, att den garanti mot att vissa försvarsanläggningar mista sitt värde eller få detta minskat, som man velat skapa genom prövningsförfarandet beträffande ny-, om- eller tillbyggnad, skall bliva illusorisk i fråga om åtskilliga synnerligen betydelsefulla befästningar allenast på den grund, att andra, byggnadslov fordrande åtgärder av till sina verkningar samma natur kommit att falla utanför lagen.

Överbefälhavaren har tillika framhållit ärendets brådskande art samt ifrågasatt, om icke den avsedda lagändringen borde erhålla retroaktiv tillämpning, exempelvis från och med den 1 januari 1945.

Enligt 61 § 1 mom. byggnadsstadgan den 20 november 1931 (nr 364) erfordras i stadbyggnadsnämndens lov — förutom för nybyggnad — bland annat för anordnande av virkes- eller annat varuupplag eller materialgårdar. Vad sålunda föreskrivits gäller enligt 82 och 83 §§ byggnadsstadgan jämväl för sådana stadsliknande samhällen å landet, där stadsplanelagens bestämmelser för stad äga tillämpning. Vad åter angår den egentliga landsbygden kräves, även om byggnadsnämnd finnes, icke lov av densamma för anordnande av upplag eller materialgårdar.

I anledning av överbefälhavarens framställning har inom justitiedepartementet upprättats en den 6 februari 1945 dagtecknad promemoria i ämnet. Vid promemorian var fogat förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret.

I promemorian har uttalats, att det intresse av att trygga befästningars och flygfälts användbarhet under nu rådande förhållanden, som legat till grund för 1942 års lag om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret, syntes kräva beaktande jämväl med avseende å sådana upplag som avsåges i överbefälhavarens framställning. Med hänsyn till vad överbefälhavaren anfört syntes möjlighet böra skapas att förebygga att dylika upplag anordnades på sådant sätt att de kunde åsamka försvaret avsevärt men.

I fråga om utformningen av de erforderliga bestämmelserna vore det enligt promemorian mest praktiskt att anknyta till den reglering som beträffande byggnadsföretag skett genom 1942 års lag. Det syntes sålunda böra föreskrivas, att virkes- eller annat varuupplag eller materialgård ej finge utan tillstånd anordnas i närheten av befästning eller flygfält, om därigenom sådan anläggnings användning för rikets försvar försvårades eller eljest avsevärt men åsamkades försvaret. Den länsstyrelsen enligt 1942 års lag tillkommande befogenheten att förordna om tillämpning av motsvarande bestämmelser med avseende å beslutat anläggande eller utvidgande av befästning eller flygfält eller i fråga om militär anläggning av annat slag syntes böra utsträckas till att avse även upplag och materialgård.

Beträffande tillståndsprovningen borde enligt promemorian med tillämpning av de principer, som låge till grund för 1942 års lag, föreskrivas följande. I de orter, där enligt byggnadsstadgan byggnadslov krävdes för anordnande av virkes- eller annat varuupplag eller materialgård, d. v. s. i städer och stadsliknande samhällen, borde byggnadsnämnden vid provningen av frågan om byggnadslov tillse att hinder mot företaget ej förelåge på grund av de nyss angivna bestämmelserna. Å andra orter borde länsstyrelsen äga förordna, att virkes- eller annat varuupplag eller materialgård ej skulle få anordnas med mindre länsstyrelsen på ansökan prövat, att hinder däremot ej förelåge med hänsyn till försvaret. Erforderligt samarbete mellan byggnadsnämnderna och länsstyrelserna å ena sidan samt försvarsmyndigheterna å andra sidan syntes böra anordnas på samma sätt som skett i fråga om byggnadsföretag, som kunde utgöra hinder för försvaret.

I promemorian har vidare uttalats, att jämväl övriga bestämmelser i 1942 års lag syntes kunna göras tillämpliga å upplag som nu avsåges. Ersättning borde sålunda utgå av statsmedel enligt de förutsättningar som angåves i lagen. I ett avseende syntes en utvidgning böra ske av vad som stadgats i 1942 års lag. Enligt 8 § ägde länsstyrelsen samma befogenhet som byggnadsnämnd att göra sig hörsammad genom förelägganden samt att förbjuda fortsättandet av påbörjat arbete, som stode i uppenbar strid mot lagens bestämmelser. Däremot ägde länsstyrelsen ej den rätt, som tillkomme byggnadsnämnd enligt 120 § byggnadsstadgan, att förordna om undanröjande av olovligen utförd byggnad. Med avseende å olovligen anordnade upplag och materialgårdar syntes emellertid länsstyrelsen böra tillerkännas rätt att föreskriva undanröjande.

De föreslagna bestämmelserna borde enligt promemorian träda i kraft snarast möjligt. Retroaktiv tillämpning av desamma, på sätt överbefälhavaren ifrågasatt, syntes icke böra föreskrivas.

Enligt det vid promemorian fogade lagförslaget skulle dels 1, 2, 4, 5, 7 och 8 §§ i 1942 års lag erhålla ändrad lydelse och dels lagen i sålunda ändrat skick äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1946.

Över promemorian och det därvid fogade lagförslaget ha efter remiss yttrandena avgivits av överbefälhavaren, byggnadsstyrelsen, länsstyrelserna i Hallands samt Göteborgs och Bohus län, svenska stadsförbundet och Sveriges fastighetsägareförbund. Förslaget har tillstyrkts eller lämnats utan erinran i samtliga yttranden. *Sveriges fastighetsägareförbund* har dock framhållit, att de betänkligheter, som förbundet i yttrande år 1941 framfört mot då föreliggande förslag till lag om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret, särskilt beträffande de snäva bestämmelserna för gottgörelse åt markägare, alltjämt förelåge.

*Departements-
chefen.*

Den ifrågavarande lagen den 24 mars 1942 om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret avser att trygga befästningars, flygfälts och andra militära anläggningars användbarhet under krig. Då behov alltjämt föreligger av bestämmelser i detta hänseende, torde, såsom föreslagits i den i ärendet upprättade promemorian, lagens giltighetstid böra förlängas till och med den 30 juni 1946.

Den i promemorian föreslagna utvidgningen av lagen till att avse jämväl förbud mot anordnande av virkes- eller annat varuupplag eller materialgård, vilken utvidgning föranletts av framställning från överbefälhavaren, har tillstyrkts eller lämnats utan erinran i samtliga i ärendet avgivna yttranden. Den avsedda utsträckningen av lagens tillämpningsområde torde böra vidtagas.

Det vid promemorian fogade lagförslaget synes med vissa redaktionella jämkningar vara ägnat att läggas till grund för lagstiftning i ämnet.

I enlighet med det anförda har inom justitiedepartementet upprättats *förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret*. I fråga om den närmare utformningen av förslaget torde jag få hänvisa till den i promemorian lämnade motiveringen ävensom till författningstexten.

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över lagförslaget, av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Thore Wisén.

¹ Denna bilaga, vilken frånsett vissa redaktionella jämkningar är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 8 mars 1945.

Närvarande:

regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GULDBERG,
EKBERG,
SANTESSON.

Enligt lagrådet den 6 mars 1945 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 23 februari 1945, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet hovrättsassessorn Sven Romanus.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Bertil Crona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med cheferna för försvars-, kommunikations- och finansdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bergquist, lagrådets den 8 mars 1945 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 23 februari 1945 remitterade förslaget till *lag angående fortsatt giltighet av lagen den 24 mars 1942 (nr 128) om förbud mot bebyggelse till hinder för försvaret*; därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte efter vissa redaktionella jämkningar jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sigrid Linders.